

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093
המאשימה;

- נ ג ד -

1. **בנימין נתניהו**
באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרחוב הארבעה 28, תל אביב
טל: 03-7155000-03-03 פקס: 03-7155001
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין
מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל: 03-5333313-03 פקס: 03-5333314
2. **שאול אלוביץ**
באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;
טל': 03-6932077-03, פקס: 03-6932082
3. **איריס אלוביץ**
באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902
טל': 03-6932077-03, פקס: 03-6932082
4. **ארנון מוזס**
באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902;
טל': 03-6099914-03, פקס: 03-6099915
הנאשמים;

תשובת הנאשם 2 לתגובת המאשימה בדיון

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 15.11.2020 (בס' 1 להחלטה), מתכבד הנאשם 2 להגיש תגובתו לתשובת המאשימה לטיעוניה שנשמעו בדיון בעל פה.

1. היענות לבקשות לקבלת חומר חקירה על ידי המאשימה היא מן הדין ולא לפני משורת הדין. טרוניית הנאשמים על מסירת חומר חקירה טיפין טיפין ועד לימים האחרונים ממש - מוצדקת מאין כמותה. אין לגנות את ההגנה 'שמתלוננת' על כך שמצד אחד לא מוסרים לה חומר (שמתחייב לגלותו) ומצד אחר 'מתלוננת' כשמעבירים לה חומר (באיחור ניכר).
2. את חומר החקירה כולו צריכה הייתה המאשימה להעמיד בצורה מסודרת לעיון הנאשמים מיד עם הגשת כתב האישום לפני חודשים רבים. העובדה שמאז ועד היום, במועדים הרבים המצוינים בבקשה, במקביל לבקשה ואף לאחריה – חומר חקירה חיוני ומהותי מגולה טיפין טיפין – אמור לעמוד לחובתה של התביעה ולא, בהיפוך יוצרות, לזכות אותה בכתרים. רק לפני מספר ימים העבירה התביעה להגנה חומר נוסף ומהותי (את חלקו, ללא חו"ד מומחה בת 188 ע', הציגה באת כוח המאשימה לבית המשפט על מנת להדגים את 'נפחו' כביכול). כל זאת, 'במגה תיק' אותו נדרשת ההגנה ללמוד במסגרת זמנים דחוקה ובמשאבים הנופלים בהרבה מאלה של המאשימה.
3. 'חזקת התקינות' שחזרה ונשנתה בטענות המאשימה, אינה תיבת קסם שבכוחה להדוף כל טענה צודקת. דרישת המאשימה שבית המשפט יניח קיומה של חזקה זו, בהתעלמות מוחלטת ממה שנחשף בפניו עד כה - חוסר ההוגנות שבחקירה (עדים, חשודים ונאשמים) ובהליכים המקדמיים שליוו אותה (מעצר, חיפוש, חילוט) – מביעה עמדה ולפיה מדובר בחזקה חלוטה.
4. לא די באמירות בעלמא לפיהן, למשל, חקירת חפץ הייתה 'הוגנת'; חקירת המקורבת ביטאה 'צורך חקירתי'; וחקירת 'מקורבות' היא שכיחה, כדי להפוך את המציאות על פניה. בית המשפט עיין בפרוטוקול חקירתו של חפץ, עיין בחקירת המקורבת שהוצגה לו ועיין במסמכי החיפוש שנערך בביתה, על מנת שיוכל להתרשם בעצמו עד כמה אין בטענות אלה דבר. כך גם מהאירוניה שבאמירה בדבר 'זכותם של עדי מדינה לפרטיות' אל מול ריסוקה עד עפר של פרטיות החשודים, למשל, באמצעות תרגיל החקירה הלא אנושי שנערך לחפץ, תוך אמירה של החוקר שהפרטיות שלו לא מעניינת אותו.
5. אף הצהרת המאשימה כי היא עברה על כל חומר החקירה "בהסתכלות של מהו חומר הגלם מתוך הדוחות הסודיים שלא נמסר להגנה (עי' 82 ש' 16-17 לפרוט') – אינה מספקת. הפסיקה מחייבת את מאשימה לחפש כל חומר בין שהוא גלם ובין שהוא מעובד, שיש בו להועיל להגנת הנאשם. כפי שנקבע, למשל: "בעניינינו, על התביעה לבחון את המזכרים נשוא המחלוקת על-פי תוכנם... על התביעה למצוא את הדרך הטכנית לבודד בין הנתונים הרלבנטיים לאישום המופיעים במסמך לאלה שאינם רלבנטיים, ולהותיר את האחרונים מחוץ לנתונים המוגשים לעיון" (לבש"פ 91/08 מדינת ישראל נ' מוחמד שיבלי (פורסם בנבו, 13.2.2008) ס' 11-13).
6. היפוך היוצרות האמיתי הוא ביזעקת הקוזק הנגזל' של המאשימה, שמפעילה לחצים אדירים על ההגנה בשם 'המרץ לתחילת המשפט', תוך הערמת קשיים באופן ששולח אותה 'לחפש את המטמון' ביער חומר החקירה; בבחירת הפרשה הגדולה פי כמה מיתר הפרשות שכתב האישום כזו שתפתח את המשפט, תוך התעלמות מהפצרת הנאשמים ואף הערות בית המשפט שלא תעשה כן; באי העברת תמלילים מתוקנים המצויים בידה כשאלה יועברו, לשיטתה, רק בסמוך למועד הגשתם; בהתעלמות מופגנת מהחלטת בית המשפט להודיע להגנה את סדר כל עדיה בפרשה בצירוף כל המסמכים שמתכוונים להציג לכל עד, תוך שהיא עושה דין לעצמה מבלי לטרוח אפילו לבקש עיון חוזר בהחלטה. ודוק: גם אם היה מדובר ברצון לייעל ולקדם את המשפט (ולא היא. התנהלות זו רק מסרבלת ופוגעת בהליך התקין של המשפט), הרי שעדיין לא ניתן להקריב את זכותם של הנאשמים למשפט הוגן, על מזבח של 'יעילות' לכאורה.

7. הטענה שהערכאות שביררו את האירוע החמור שהתרחש בין השופטת פוזנסקי לבין הפרקליט ערן שחם שביט, לא קבעו שהייתה הטיית משפט עלולה להטעות. משום שהיא מתעלמת מהקביעה המפורשת באותן ערכאות לפיה שאלת ההטייה לא הונחה לפתחן. על כך נוסף, שההגנה לא היתה צד לאף אחד מאותם הליכים. אף על פי כן, במסגרת ההליך המשמעותי, נקבע שלמרות עובדה זו, פוטנציאל ההטייה הוא אינהרנטי למעשה החמור שנחשף. ראו בעניין זה, למשל, את דברי כבוד השופט הנדל, בד"מ 2081/18 שרת המשפטים נ' השופטת רונית פוזנסקי-כץ, בס' 5 לגזר הדין (פורסם בנבו, 18.07.2018): "...הדגש הוא בכך שגם אם כתב הקובלנה אינו מייחס לה הטיית משפט, ולא נטען כי ההתכתבויות השפיעו על הליכים שהתקיימו או על החלטות שיפוטיות שהתקבלו – תכתובות מעין אלה עלולות להשפיע מבחינה פוטנציאלית על תוצאות ההליכים המשפטיים, וגם בכך חומרתן... לא ייפלא כי מה שהתחיל כאופן תקשורת בלתי הולם ובלתי ראוי התדרדר בהמשך הדברים לחשש מפני ההשפעה על ההליך עצמו...ראשיתם של דברים עשויה להיות עניינית, אך אחריתם פגיעה בשוויון בין בעלי הדין והטיית משפט".

8. ביחס לתוצרי חומר המחשב - המאשימה מחויבת לפסיקת בית המשפט העליון. המבקשים הראו את דרכה של המאשימה בפרשנותה 'היצירתית' והחסרה של הפסיקה, בכל הקשור לגילוי חומר חקירה ולחובותיה בעניין זה. לטענת המאשימה, היא ערכה בקרה אך היא לא מחויבת בהעברתה לעיונו. בעניין זה מפנים המבקשים להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 6071/17 מדינת ישראל נ' פישר (פורסם בנבו, 27.8.2017) (להלן: עניין פישר), בפסקה 30: "כבר בשלב מקדמי יוטל על המאשימה להעביר לידי ההגנה אפיון ראשוני של המידע הדיגיטלי שנתפס. לגישתי, יש לראות את כל החומר שהועתק על ידי החוקרים כ"חומר שנאסף", ועל המאשימה מוטל נטל ראשוני-מקדמי לאפשר בירור יעיל של השאלה אם חומר זה "נוגע לאישום" (סעיף 30 להחלטה).

9. כמובן שאין בהפניה למזכרי מיצוי ראיות החוקרים שנערכו בשלב החקירה, מהם לא ניתן כלל להבין באיזו שיטה ודרך, לעיתים אף לא מה מוצה מתוך החומר הדיגיטלי, עמידה של המאשימה בחובה המוטלת עליה כאמור. לפיכך נדרשת המאשימה להעביר לידי ההגנה אפיון ראשוני שיכלול פירוט באשר לתוכן המדיה הדיגיטלית (למשל, סוגי תיקיות; סוגי מסמכים; אזכור של עדים ומעורבים אחרים בפרשות הנידונות וכיוצא ב). אפיון זה נדרש על מנת שההגנה תוכל לפנות אל התביעה בבקשות נוספות אחרות (ר' פישר בסעיף 31).

יהל דאדא עויד
 חן יערי, רוזן עוזר ושות'
 ב"כ הנאשם 2

זיק חו, עויד

17 נובמבר 2020
 כ"ט חשון תשפ"א